

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้วางเกณฑ์สำหรับใช้ในการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญเป็นการกระจายอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและมีอิสระในการดำเนินงาน หลักสำคัญในการกระจายอำนาจ คือ มาตรา ๗๘ ซึ่งปรากฏอยู่ในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐโดยมีใจความสำคัญ คือ “มาตรา ๗๘ (๓) การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น^๑ และตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินไว้ใน มาตรา ๗๘ ดังต่อไปนี้^๒

(๑) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

(๒) จัดระบบการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศและสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณ เพื่อพัฒนาจังหวัดเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

(๓) การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

^๑รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๓ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน, ราชกิจจานุเบกษา ฉบับฎีกา, หน้า ๒๒.

^๒สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี, ๒๕๕๘), หน้า ๔๖-๔๘.

(๔) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

(๕) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๖) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐดำเนินการอย่างเป็นอิสระเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

(๗) จัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง รวมทั้งจัดให้มีสภาพพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระเพื่อติดตามสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

(๘) ดำเนินการให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม

จากมาตรา ๗๘ (๕) จะเห็นได้ว่า รัฐให้ความสำคัญในการจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสนองความต้องการของประชาชน

นอกจากนี้อำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๔ มาตรา ๒๘๓ บัญญัติไว้ว่า^๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศโดยส่วนรวมด้วย

ความสำคัญของการบริการของประชาชนโดยหลักแล้ว การบริการประชาชนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสะอาดของประชาชน ส่วนใหญ่แล้วรัฐจะเป็นผู้ดำเนินการ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรม ความมั่นคงของประเทศ กิจการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทน เช่น การสงเคราะห์ผู้ตกยาก รัฐต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง หากกิจการใดที่เอกชนมีความพร้อม รัฐก็ควรให้ภาคเอกชนดำเนินการ แต่รัฐก็ต้องมีบทบาทในการกำกับดูแล ตรวจสอบ เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนได้รับบริการที่ดี เป็นธรรม และสะดวกรวดเร็ว การเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการบริการของ

^๓ นันทวัฒน์ บรมานันท์, ศ.ดร., การปกครองส่วนท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๑๕๘-๑๕๙.

รัฐเป็นสิ่งที่รัฐต้องให้ความสำคัญเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน ทำให้ประชาชนเชื่อถือรัฐบาล และกลไกของรัฐอันจะเป็นผลดีต่อสังคมโดยรวม^๔

องค์การบริหารส่วนตำบล เกิดขึ้นจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาพาบบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ แล้วประเทศไทยก็มีหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ ซึ่งมีขนาดเล็กที่สุด ครอบคลุมพื้นที่ชุมชนชนบททั่วประเทศไทย เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล” หรือเรียกย่อๆ ว่า “อบต.”^๕ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๔๐) มาตรา ๗๘ บัญญัติให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง^๖ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนมากที่สุด อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการเมืองการปกครองและให้บริการพื้นฐานของชุมชนตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับเพื่อใช้บังคับราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล^๗

จากอดีตที่ผ่านมา การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา มักจะพบกับปัญหาการจัดการที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา ได้รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการให้บริการประชาชนอยู่บ่อยครั้ง เพื่อให้การจัดการบริการสาธารณะที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนที่มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในพื้นที่รับผิดชอบ

ปัจจุบันเป็นระบบทุนนิยม หรือบริโภคนิยมที่มุ่งหาผลกำไร และมีการแข่งขัน เพื่อให้เหนือกว่าผู้แข่ง ทั้งในเชิงบริหารงาน และการพัฒนาองค์กร ให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร จึงมีหลักการสมัยใหม่เข้ามาเป็นกลยุทธ์ หรือหลักการในการบริหารจัดการ ในขณะเดียวกันก็มีนักวิชาการทางตะวันตกที่กำลังสนใจหลักการในทางพระพุทธศาสนาผสมผสาน และประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการ เพราะเขาถือว่า การที่จะใช้หลักการ วิธีการ หรือเทคนิค ของนักวิชาการชาวตะวันตก ยังเป็นหลักการที่ยังยึดกับวัตถุ ก่อให้เกิดมีทั้งผู้แพ้และผู้ชนะ เป็นการบริหารจัดการที่มุ่งหวังกำไรและการแข่งขันมากเกินไปไม่มีความยั่งยืน ในขณะที่องค์กรพุทธศาสนาได้เกิดมายาวนาน เหตุใดจึงสามารถดำรงอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน เป็นประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจที่จะศึกษาว่า องค์การพุทธศาสนามีการบริหารจัดการอย่างไร

^๔ ปรัชญา เวสารัชช์, บริการประชาชนทำได้ไม่ยาก(ถ้าอยากทำ), (กรุงเทพมหานคร: กราฟฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์), ๒๕๔๐), หน้า ๖-๘.

^๕ จรัส สุวรรณมาลา, ศักยภาพทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล, (กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่สุขุมและบุตร, ๒๕๔๓), หน้า ๑.

^๖ นันทวัฒน์ บรมานันท์ และคณะ, การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๔), หน้า ๑๓.

^๗ พระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒, หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ.

การใช้หลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการของอบต. นั้นสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการหรือการบริหารงานของอบต. ได้จริงหรือไม่

หลักพุทธธรรมที่ชื่อว่า หลักสังคหวัตถุ ๔ เป็นอีกหลักพุทธธรรมหนึ่งในคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักธรรมที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์กันและกัน เป็นหลักธรรมหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารงานภายในองค์กรเป็นไปด้วยความราบรื่น เพราะเป็นหลักธรรมที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคนและประสานหมู่ชนไว้ในความสามัคคี^๔ เป็นหลักธรรมที่ช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ได้ ประกอบด้วย ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตตา และเมื่อผู้นำองค์กรนำหลักสังคหวัตถุ ๔ นี้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การทำงานนั้นๆก็จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ตั้งไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ว่ามีความรู้ ความเข้าใจในการบริการตามหลักพุทธธรรมมากน้อยเพียงใด และศึกษาวิธีการใช้หลักพุทธธรรมมาช่วยพัฒนาในการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการปลูกฝังคุณธรรมในการบริการให้กับผู้บริหารและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ระดับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ เป็นอย่างไร

^๔ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), ธรรมมัญญีชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) ๒๕๔๓, หน้า ๑๑.

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ มีอะไรบ้าง

๑.๓.๔ แนวทางการพัฒนาในการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมรูปแบบ เรื่อง การให้บริการประชาชนตามหลักธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ประกอบด้วยธรรมะ ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านทาน คือการเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ๒) ด้านปิยวาจา คือ พูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ ๓) ด้านอัตถจริยา คือ การช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น และ ๔) ด้านสมานัตตตา คือความเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมในการอุทิศตนทำงานด้วยความเสมอภาคในการให้บริการประชาชน

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือน การให้บริการประชาชนตามหลักธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การให้บริการประชาชนตามหลักธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ประกอบด้วยธรรมะ ๔ ด้าน คือ ๑) ทาน ๒) ปิยวาจา ๓) อัตถจริยา และ ๔) สมานัตตตา

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณครั้งนี้ ได้แก่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ จำนวนประชากรทั้งหมด ๕,๔๑๔ คน สุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น ๓๔๙ คน ภายในตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ดังนี้

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยทำการศึกษาดังแต่เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การให้บริการประชาชน หมายถึง การให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่มีสิทธิในการเลือกตั้งและอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

หลักพุทธธรรม ได้แก่ หลักสังคหวัตถุ ๔ ซึ่งเป็นหลักธรรมอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้อื่น ผูกไมตรี เอื้อเฟื้อเกื้อกูล หรือเป็นหลักสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย

๑. **ทาน** หมายถึง การเสียสละ การแบ่งปัน การให้ความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษา คำชี้แนะ การให้ความสะดวก การดูแลเอาใจใส่ในชีวิตความเป็นอยู่เพื่อประโยชน์ของคนอื่น

๒. **ปิยวาจา** หมายถึง การพูดใช้คำพูดสุภาพ ซื่อตรง ไพเราะนุ่มนวลน่าฟัง พูดด้วยความจริงใจ รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ด้วยหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส

๓. **อัตถจริยา** หมายถึง การทำประโยชน์ชวนช่วยช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยความเต็มใจ ไม่เห็นแก่ตัว มีความเสียสละโดยไม่หวังผลสิ่งตอบแทน ซื่อสัตย์สุจริต ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างทั่วถึง

๔. **สมานัตตตา** หมายถึง การเป็นผู้มีความเสมอภาคในการให้บริการ มีความต่อเนื่อง ไม่มีอคติ ไม่เลือกปฏิบัติ เป็นผู้ที่มีอัธยาศัยไมตรีดี วางตนอยู่ในเหตุผล มีความประพฤติเสมอต้นเสมอปลาย และมีการปฏิบัติหน้าที่ต่อคนทั้งหลายอย่างเท่าเทียมกัน

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่

มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละแสนห้าหมื่นบาท

๑.๗ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๗.๔ ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

๑.๗.๕ ผลการวิจัยจะนำไปเป็นสารสนเทศ เพื่อการให้บริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเลา อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนสืบไป